

Kiitollisin mielin

Ville Melasen lähettikirje 6/2024 13.12.2024

Kiitos kuluneesta vuodesta!

Olen iloinen, että olette olleet mukana työssäni koko vuoden sekä teistä uusista kuluneena vuonna mukaan tulleista lähettikirjeeni lukijoista ja työni tukijoista. Noin vuosi sitten kirjoitin, että yksittäisen kannatuksen pitäisi jatkossa nousta. Kirjeen oikeassa yläkulmassa oleva kaavio osoittaa, että työlleni on kerääntynyt enemmän vapaaehtoiskannatusta kuin viime vuonna. Kannatusmittaus on vuoden 11 ensimmäiseltä kuukaudelta eli vielä on mahdollisuus antaa lähetystyölle joululahja. Kannatus on kaavion mukaan kasvanut koko vuoden ajan, mikä on todella hienoa. Viime vuonna alku oli hyvä, mutta sen jälkeen tuli notkahdusta tähän vuoteen verrattuna. Taloudellinen kannatus on tärkeää, mutta muistakaamme se, että lähetystyötä tehdään rukoillen ja rukoustukea pyytäen. Esirukoilijan tehtävää kenenkään meistä ei pidä aliarvioida, sillä on paljon todistuksia siitä, kuinka esirukoukset ovat auttaneet lähetyskentillä hankalasta tilanteesta eteenpäin, kuinka ovet ovat ihmeellisesti auenneet ja monilta vaaroilta on vältytty. Rukous on suuri voimavara ja mahdollisuus. Se ei vaadi tiettyä aikaa eikä paikkaa, vaan Jumalan linja on aina auki. Käyttäkäämme tätä mahdollisuutta paljon ja olkaamme siten suuria lähetystyöntekijöitä.

Jotain rajaa!

Viime matkallani meni taas yli kolmisen tuntia rajan ylityksessä Viron puolella. Narvassa kaikki tehdään hitaasti. Siellä taidetaan pitää sanonnasta: ”Mikäs kiire tässä valmiissa maailmassa on.” Yksi henkilö tarkastaa passeja muutaman tunnin ajan, kunnes jo toinenkin alkaa niitä tarkastaa. Tullitarkastus oli tällä kertaa Narvassa tarkka, muttei mikään epäasiallinen. Venäjän puolella Ivangorodissa tarkastuksissa meni yhteensä ehkä seitsemän minuuttia. Virkailijat olivat oikein ystävällisiä. Minulle on muodostunut sellainen käsitys, että Venäjän puolella ymmärretään Viron puolella tapahtuva ihmisten simputtaminen. Kun Venäjän puolella toimitaan nopeasti ja asiallisesti, sana siitä leviää eri puolille. Viron tarkoituksellisen hidas toiminta ja ainakin toisinaan ihmisten epäasiallinen kohtelu hyödyttää Venäjän

mainetta tuolla kulmalla maiden rajoja ja tuo rajahan on samalla Venäjän ja EU:n raja. Minusta on väärin toimia tavallisia ihmisiä kohtaan tällä tavalla, mutta kiitollinen olen siitä, että edes jotenkin tätäkin reittiä pääsee Venäjän puolelle ja sieltä Pietariin ja aina Siperiaan asti.

Sain matkalaukkuni takaisin

Edellisessä kirjeessäni kerroin matkalaukustani, joka ei viime matkalla tullut samalla lennolla Pietariin asti. Jotkut ehdivät jo kysellä, että onko laukku siellä varmasti ja saankohan sen takaisin. Itse en kantanut asiasta mitään huolta. Lentokentällä se minua odotti ”kadonneiden matkalaukkujen”-toimistossa. Mitään säilytysmaksua ei tarvinnut maksaa, mutta menihän siinä aikaa aika paljon, kun Tuutarin kirkolta matkusti eri kulkuneuvoilla lentokentälle ja sieltä takaisin. Loppu hyvin, kaikki hyvin.

Remonttirahaa Krasnojarskiin

Krasnojarskissa toimitin viikkomessun, mistä on jo tullut jonkunlainen käytäntö siellä käydessäni. Valitettavasti kirkkoherralla on vain vähän aikaa seurakunnalle ja tällainen viikkomessukin on tässä tilanteessa paikallaan. Emme kirkkoherran kanssa tavanneet lyhyellä käynnilläni, vaikka olimme vierailuni viimeisenä päivänä yhtä aikaa kaupungissa. Kun saavuin kirkolle, hän oli lähtenyt auttamaan erästä seurakuntalaista ja ehdin lähteä kirkolta ennen kuin hän palasi. Kävi sitten niin, että palatessani Siperiasta Pietariin, annoin avustusrahat toimitettaviksi kirkon tilin kautta seurakunnan tilille. Venäjän sisällä pankkiyhteydet toimivat. En voinut remonttirahoja tuosta vaan jättää kirkolle, vaan tarvitsin kuitenkin varojen luovuttamisesta. No, kävihän se Pietarissakin. Nyt olisi hyvä aika ostaa jo ensi vuotta varten tarveaineita remonttia varten. Inflaatio juoksee ja länsitavara kallistuu Venäjällä entisestään. Toivottavasti remontti saadaan tehtyä.

Novosibirskin ilonaiheet

Sain ilokseni todeta Novosibirskissa, että lyhyen ajan sisällä seurakunnassa on kastettu ja konfirmoitu muutama uusi jäsen. On aina ilonaihe, kun ihmiset saavat löytää elämäänsä oikean perustan ja osaavat siitä iloita ja kiittää. Silloin veljet ja sisaretkin voivat kiittää. Ovathan nuo henkilöt jo minunkin saarnojani kuunnelleet ja tällainen suomalainen evankelisen uskon perinnön omaksunut pappi saarnaa usein kalliista kasteen sakramentista. Toinen tämän matkan ilonaihe oli tapaaminen seurakuntalaisen kanssa, joka edellisellä kerralla ilmaisi halunsa ryhtyä redaktoimaan hartauskirjani venäjännöstä. Hän on aloittanut työn ja olemme sopineet jo kustannuksista. Kirjan julkaiseminen olisi ilmeisesti mahdollista Novosibirskissa. Kiitos myös teille, jotka olette rukoilleet tämän prosessin etenemisen puolesta. Itse olen rukoillut asian puolesta jo vuosia.

”Me käymme jouluun viettohon”

Kjitollisin mielin jään lomalle joulukuun 16. päivänä. Palaan työtehtävien ääreen tammikuussa vähän ennen loppiaista. Takana on nyt monet matkat ja erityisesti viime aikoina on ollut paljon matkoja ja erilaisia työtehtäviä. Nyt haluan erityisesti levätä sähköpostiviestien lukemisesta, kokouksista tietokoneen ääressä ja muista hallinnollisista tehtävistä. On aika antaa aikaa omalle perheelle ja yhdessä käydä joulun viettohon. On aika asettua Marian tavoin Jeesuksen jalkojen juureen sanankuulijan paikalle.

Sana

”Mutta Maria kätki kaikki nämä sanat ja tutkisteli niitä sydämessään.” (Luuk. 2:19)

Olen viime aikoina miettinyt erityisesti Marian osaa joulun tapahtumissa. Näinä aikoina saamme erilaisia joulukortteja, joiden aiheet ovat monenlaiset. Osassa joulukorteista neitsyt Maria on piirretty isoksi ja ikäänsä selkeästi vanhemmaksi äidiksi. Maria oli todellisuudessa hyvin nuori – noin 14-vuotias – synnyttäessään Jeesuksen. Ikä tuntuu meistä nykysuomalaisista järkyttävän alhaiselta, vaikka tuon

ikäisiä äitejä on yhä tämän päivän maailmassa suhteettoman paljon. Jumalan sana ja enkelin ilmoitus muutti nuoren neitosen elämän hyvin merkittävällä tavalla. Hänen tärkeimmäksi tehtäväkseen tuli pitää huolta Jumalan Pojasta, koko maailman syntien sovittajasta. Omat haaveet ja ajatukset tulevaisuuden suhteen muuttuivat peruuttamattomasti. Maria kuitenkin suostui hänelle määrättyyn tehtävään ja ihmetteli hänen elämänsä muuttaneita joulun tapahtumia. Hän sai katsella Beetlehemissä tallissa taivaallista kirkkautta, seurata Jeesuksen elämää ja nähdä Hänet, kuten tutussa joululaulussa veisaamme: ”ristillä rinnalla ryövärin”. Marian elämä muuttui jo ennen matkaa Beetlehemiin, mutta siellä ja Golgatan mäellä hän ymmärsi, minkälaisen lapsen hän oli saanut lahjaksi Herralta. Neitsyt Maria oli siunattu äitien joukossa.

Emme aseta Mariaa palvelun kohteeksi, mutta tunnustamme hänen tärkeän tehtävänsä Jumalan suurten suunnitelmien toteuttamisessa. Meistä jokaista kutsutaan olemaan uskollisia niissä kutsumus- ja palvelutehtävissä, joita olemme Jumalalta saaneet. Äiti, joka hoitaa pientä lasta, palvelee samalla Jumalaa. Onhan Herra antanut hänelle tällaisen tärkeän tehtävän. Ajattelemme liian helposti niin, että Jumala arvostaa vain niitä, joilla on merkittäviä tehtäviä ja jotka näyttävät saavan paljon aikaa omassa, perheensä, seurakuntansa ja muun yhteisön elämässä. Taivaallinen Isä arvostaa uskollisuutta elämässä ja tehtävien hoitamisessa.

Olkaamme uskollisia esirukoilijoita ja kutsukaamme ihmisiä Jumalan sanan kuuloon. Pian saamme käydä Marian tavoin ihmettelemään joulun suurta ihmettä ja tutkistelemaan Jumalan sanaa sydämässämme. Johanneksen evankeliumissa sanotaan osuvasti: ”Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme.” Näin ei ollut ainoastaan ensimmäisenä jouluna, vaan aina, kun kokoonnumme Jumalan sanan ja sakramenttien ääreen tämä ihme tapahtuu. Silloin me emme niinkään palvele Jumalaa, vaan lihaksi tullut Sana meitä. Osamme on siunattu ja palvelutehtävämme Jumalan kiittäminen ja ylistäminen. Riemullista ja siunattua Vapahtajan syntymäjuhlaa!

Lähetysterveisin,

Ville

Esirikousaiheita:

Pappisseminaarin järjestelyt Omskissa

Kiitos terveyden lahjasta!

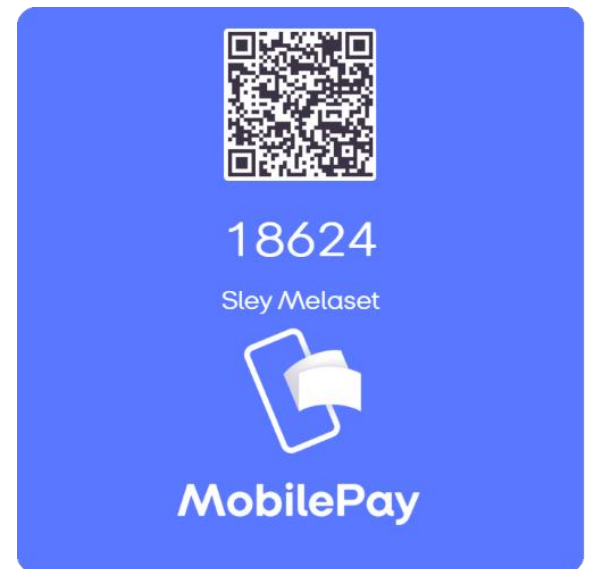
Piispa Ivan Laptevin terveys

Rauhaa maailman kansoille!

Apua seurakuntien toimitilojen remonteihin

ville.melanen@sley.fi

<https://www.taivaallinenlahja.fi/susanna-ja-ville-melanen>

Haluaisitko olla mukana lähetystyössä? Jos haluat tukea Ville Melasen: työtä, voit laittaa haluamasi summan Sley'n lahjoitustilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC: DABAFIHH. Käytä henkilökohtaista viitenumeroasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyskannatuksena, tai kirjoita viestikenttään Ville Melasen rengas + oma kotiseurakuntasi. Säännöllisestä kuukausilahjoittamisesta saat tietoa täältä <https://www.taivaallinenlahja.fi/kuukausilahjoittaminen> tai Leea Gröhniltä, leea.grohn@sley.fi, puh. 044 767 5201
Viitenumero- ja osoiteasiat: anu.laine@sley.fi tai puh. 044 298 2601
Tukesi tekee mahdolliseksi evankeliumin viemisen niiden pariin, jotka eivät vielä tunne Kristusta.
Kiitos tuestasi! Jumala lahjasi siunatkoon.
Keräyslupa RA/2021/1127